

VIRTANEN KIRKOSSA

D G A⁷ D
On sunnuntai ja pappi puhuu saarnatuolissansa
A⁷ D
Hän kertoo lähimmäisen rakkaudesta seurakunnalleen.
G A⁷ D
Ja perin hartaana penkeissensä, istuu kirkkokansa.
G D A⁷ D
Pyhäisissä puvuissaan virsikirjoineen.
G A⁷ D
Mutta papin kaunis lause katkee niin kuin kananlento.
G D A⁷ D
Kun kirkkoon saapuu mies, jonka tuntee jokainen.
G A⁷ D
Parransänki, takkutukka askel rauhallinen, rento.
G D A⁷ D
Kohti alttaria astuu puliukko Virtanen.

G A⁷ D
Hän hetkiseksi seisahtuu kirkon käytävälle
A⁷ D
ja niin kuin hangonkeksi ihmisille hymyilee.
G A⁷ D
Sitten kumartaen itsensä, hän kutsuu peremmälle
G D A⁷ D
istuu etummaisen penkkiin ja kansa vaikenee.
G A⁷ D
Hyvää päivää pastori hän kuittaa leppoisasti,
G D A⁷ D
miten sulla pyyhkii ja kuinka lapset voi.
G A⁷ D
Olen kuullut että kanttorimme soittaa taitavasti,
G D A⁷ D
mun tekis mieli laulaa miksei urut soi ?

D G A⁷ D
Silloin seurakunta toipuu ensi hämmennyksestensä.
A⁷ D
ja haudan hiljaisuus vaihtuu puheensorinaan.
G A⁷ D
Mitä tuokin pummi täällä luulee tekevänsä.
A⁷ D
Se tietenkin on tullut tänne meitä pilkkaamaan.

G A⁷ D
Ja pappi ihmetellen katsoo hymyilevää haastajaansa.

A⁷ D
Hän ei tiedä miten selvittäis tään välikohtauksen.

G A⁷ D
Viimein vahtimestari tilanteen ottaa hallintaansa.

G D A⁷ D
Hän määrätietoisesti vie ulos Virtasen.

G A⁷ D
Pappi pari kertaa rykäisee ja jatkaa puhettansa.

G D A⁷ D
Hän kertoo lähimmäisen rakkaudesta seurakunnalleen.

G A⁷ D
Ja perin hartaana penkeissänsä istuu kirkkokansa.

G D A⁷ D
Pyhäpuvuissaan maan suola on oikein edukseen.